เทศน์เช้า วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๙

พระอาจารย์สงบ มนสฺสนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ วันนี้วันพระนะ วันพระๆ ผู้ประเสริฐ หัวใจที่ประเสริฐแล้วจะมีความร่มเย็นเป็นสุขพอสมควร แต่ผู้ที่จะมีความสุขโดยสิ้นเชิงต้องถึงที่สิ้นสุดแห่งทุกข์ ถึงที่สุดแห่งทุกข์ มันจะเห็นทุกข์ไปตลอดสาย

เวลาฝึกหัดปฏิบัติ ทุกข์เป็นอริยสัจ ทุกข์เป็นความจริง เวลามันถึงที่สุดแห่งทุกข์ มันเป็นวิหารธรรมแล้ว ทุกข์จะเข้ามาสู่หัวใจของตนไม่ได้ไง นี่ผู้ประเสริฐ

เราเองเราเกิดเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา เราเห็นประเพณีวัฒนธรรม เราก็ชื่นใจ สังคมร่มเย็นเป็นสุข สมณะชีพราหมณ์ได้ฝึกหัดประพฤติปฏิบัติ เราเกิดมาเราเห็น มีอำนาจวาสนาขึ้นมา เราจะตักตวงเอาผลประโยชน์ของตน ถ้าประโยชน์ของตน เห็นไหม

©2026 sa-ngob.com

ใครจะดี ใครจะชั่วมันเรื่องของเขา หายใจเข้านึกพุท หายใจออกนึกโธ รักษาหัวใจของตนให้ได้ ถ้าหัวใจของตนมันสงบสุขขึ้นมา มันจะเห็นทุกข์ของมัน

ถ้าเห็นทุกข์นะ ทุกข์เป็นอริยสัจ ทุกข์เป็นความจริง

ทุกข์เกิดเพราะอะไร

ตัณหาความทะยานอยาก สมุทัยตัวก่อเหตุ ตัวทำให้เกิดทุกข์เกิด ยากไง เวลามันดับทุกข์ๆ แล้วไง ทุกข์สักแต่ว่าปรากฏ มันก็เป็นของมัน ธรรมชาติของมัน เราเข้าใจมันแล้วนะ ไม่หงุดหงิด ไม่งอแง ไม่เดือดร้อน มันเป็นของมันตามธรรมชาตินะ

ธรรมะเป็นธรรมชาติไง มันก็เป็นธรรมชาติอันหนึ่งไง แต่มันเป็นธรรมชาติไม่ได้เพราะไม่พอใจ มันเป็นธรรมชาติไม่ได้เพราะเราต้องการปรารถนาให้สมความปรารถนาของเรา มันเป็นธรรมชาติไม่ได้เพราะอะไร เพราะกูจะปั้นแต่งมึงไง

ทุกข์เกือบตาย

แต่การฝึกหัดประพฤติปฏิบัติก็เหมือนกัน เริ่มต้นขึ้นมาๆ จากผู้ไม่รู้นี่แหละ เราเกิดมาปุถุชนคนหนา หนาไปด้วยกิเลสตัณหาความทะยานอยาก อยากได้อยากดี อยากได้ธรรมะ อยากได้บรรลุธรรม อยากไปทั้งหมดเลย แล้วก็สร้างจินตนาการภาพ ได้อย่างนั้นแล้ว เป็นอย่างนั้น

©2026 sa-ngob.com

แล้ว เจดีย์ทรายไง น้ำซัดมา หายหมดเลย หายหมดแล้วก็สร้างใหม่ สร้างรอบแล้วรอบเล่า รอบแล้วรอบเล่า ไม่มีความจริงเลย

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอาสวักขยญาณ ทำลายอวิชชานั่นน่ะความจริง หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านฝึกหัดปฏิบัติของท่าน เวลาท่านฝึกหัดปฏิบัติของท่าน เรายกตัวอย่างทุกวัน เพราะอะไร เพราะนี่ของจริง แล้วของจริงไม่ได้สุขไม่ได้สบายเหมือนเรา

เริ่มต้นฝึกหัดปฏิบัติเอาข้อเท็จจริง ข้อเท็จจริงก็ใจเรานี่ ใจเรานี่รักษาได้ง่ายไหม ใจเรานี่ แล้วเวลาศึกษาค้นคว้าก็ศึกษาค้นคว้าจากใจเรานี่

แล้วใจของใครล่ะ

ก็ต่างคนต่างหาไง ถ้าไม่ต่างคนต่างหาก็เป็นของคนอื่นทั้งนั้นน่ะ ถ้าเป็นของเราๆ ก็ใจของเรานี่ไง แล้วมันเอาง่ายไหม

สงสัย ลังเล อยากได้อยากดีไปร้อยแปดพันเก้า แต่ไม่ได้อะไรเลย แต่ถ้าเชื่อมั่นนะ เชื่อมั่นในรัตนตรัย พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ หายใจเข้านึกพุท หายใจออกนึกโธ ไม่ต้องไปจินตนาการ ไม่ต้องไปไขว่คว้าใดๆ ทั้งสิ้น ทำตามข้อเท็จจริงของมัน

ถ้ามีอำนาจวาสนา มันต้องสงบสุขของมันเข้ามาให้ได้ แล้วถ้าสงบสุขเข้ามาให้ได้แล้วเจอตัวมันนะ เออ! กูไม่เคยคิดเลยว่ามันจะเป็นแบบนี้ แล้วถ้ามันเป็นแบบนี้ นี่ของจริง

©2026 sa-ngob.com

ถ้าของจริงแล้วนะ แล้วของจริงทำอย่างไรล่ะ

ของจริงเป็นนามธรรม ดูอารมณ์ความรู้สึกของตนสิ มันแปรสภาพตลอดเวลา แล้วของจริงที่เป็นนามธรรม แล้วเราจะไปรักษามัน เห็นไหม ดูพวกเนื้อสิ พวกเนื้อ พวกอะไร เขาแช่ในช่องฟรีซเพื่อรักษาความสดของมันไว้ แล้วนี่มันเป็นนามธรรม แล้วจะจับต้องได้อย่างไรล่ะ แล้วว่าปฏิบัติแล้วมันเย็น มันสบาย

เย็นสบายก็ขั้วโลกเหนือ ขั้วโลกใต้ไง แล้วมันกำลังจะละลายด้วย แล้วจะท่วมโลกอีกต่างหาก แล้วใจเป็นอย่างไรล่ะ

ไม่รู้

ถ้ารู้ ถ้าเห็น เออ! ไม่เคยคิดว่ามันจะเป็นแบบนี้ แล้วเป็นแบบนี้ แล้วรักษาไว้ไม่ได้ด้วย แล้วก็ต้องมาตรากตรำๆ ตรากตรำจนมันชำนาญในวสี ตรากตรำจนเราเป็นเจ้าของ เราเป็นเจ้าของ เราเป็นผู้ฝึกหัดปฏิบัติ เราควบคุมของเราได้ กดปุ่มเลย นี่ไง ครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมๆ แล้วธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ ถ้ามีสติ คำบริกรรมหรือมีสติรักษาใจ มันจะไปไหน

ไอ้ที่ว่าเสื่อมๆ เสื่อมเพราะอะไร ไอ้ที่ว่าเจริญแล้วเสื่อมน่ะ แล้วเจริญแล้วเสื่อมหมดน่ะ เพราะอะไร เพราะมันยังทำไม่เป็น มันยังทำไม่ได้ มันยังต้องฝึกหัดของมันจนกว่ามันจะได้

©2026 sa-ngob.com

เว้นไว้แต่ไม่มีวาสนา ไปเจอคนชักนำไปทางอีลุ่ยฉุยแฉกน่ะชอบว่างๆ ว่างๆ อยู่ที่อารมณ์น่ะ มึงก็สร้างอารมณ์ไปวันๆ หนึ่ง แล้วอารมณ์นั้น เห็นไหม ใจนี้เป็นนามธรรม แล้วอารมณ์นั้นน่ะมันเป็นเงาด้วย มันเกิดจากนามธรรมนั้นแหละ แล้วมันก็จินตนาการของมันไป แล้วเอ็งก็ไปตื่นอยู่กับมัน แล้วเอ็งก็โดนหลอกไปกับมัน แล้วก็หลอกอยู่อย่างนั้นน่ะ หลอกซ้อนหลอก หลอกแล้วหลอกเล่า หลอกกันอยู่อย่างนั้นน่ะเป็นสังคม สังคมหลอกลวง

สังคมจริงเขาบอก เขาเห็นอย่างนั้นแล้วเขาก็เศร้าใจ เศร้าใจแล้วมันเป็นธรรมชาติ เป็นธรรมชาติ ปุถุชนคนหนา หนาด้วยกิเลสตัณหาความทะยานอยากก็ต้องปฏิบัติอย่างนั้นแหละ

ปฏิบัติอย่างนั้น หมายความว่า ใจดวงใดมีอำนาจวาสนามากน้อยขนาดไหน ถ้าใจดวงใดมีอำนาจวาสนามาก โดยคนที่มีสติปัญญานะมันไม่เชื่อโดยตัวมันเอง ไม่เชื่อ ไม่ใช่ นี่เขามีวาสนาของเขา

ไอ้เราไม่ต้องไม่เชื่อไม่ใช่ กระเจิงไปกับมันเลย แล้วพอเจอความจริงเข้า ไม่เคยคิดว่ามันจะเป็นแบบนี้ แล้วเป็นอย่างนี้ก็รักษาไว้ไม่ได้ด้วย แต่เราก็ฝึกหัดพยายามของเรา ถ้าฝึกหัดพยายามของเรา ถ้ามันได้แล้วนะเราจะมองเห็นเลย

ทางสองส่วนไม่ควรเสพ ดีหรือชั่ว

ไอ้นี่ก็ถูกหรือผิด เห็นเลย ถูกหรือผิด เพราะเราเคยผิดพลาดมาก่อน เราก็ยกหลวงปู่มั่นอีกนั่นแหละ

©2026 sa-ngob.com

หลวงปู่มั่นเริ่มต้นปฏิบัติพรรษาแรก หลวงปู่เสาร์ โอ้โฮ! พยายามคุ้มครอง พยายามพาออก พาออกจากใคร พาออกจากโลกไง เพราะอะไร เพราะไปวิเวกมาปีแรก กลับไปถึงหมู่บ้าน โอ้โฮ! พรรคพวกมาเยี่ยมเยียนมหาศาลเลย

หลวงปู่เสาร์เห็นเลย ไม่ได้แล้ว เพราะอะไร เพราะในพรรษานี้ไปสมบุกสมบันมากันในป่า มันทุกข์มันยากขนาดไหน แล้วพอมาเจอเพื่อนฝูงมันมากรอกหูถึงสังคมถึงโลก มันออกแน่ๆ กูไม่ไปทางนั้นอีกแล้วแหละอู้ฮู! มันทุกข์น่าดูเลย กูไปกับเพื่อนกูนี่มันสนุกครึกครื้น มันไป

หลวงปู่เสาร์ท่านเห็นนะ พาออกเลย ไม่ได้ ถ้ามันไปคุยกับโลก โลกมันชักจูงกันไป เดี๋ยวมันเตลิดเปิดเปิงไป

ไป เราออกวิเวกต่อ พากันไป

แล้วเวลาท่านเล่าให้หลวงตาฟังไง มันทุกข์มันยากขนาดไหนกว่ามันจะรักษาใจของมันได้ แล้วคนที่ปฏิบัติมาอย่างนี้ แล้วเป็นผู้ที่มีวาสนาด้วย แล้วมองไปสังคม สังคมอีลุ่ยฉุยแฉก เชื่อไหม กูทำเกือบตายกว่ากูจะรู้จะเห็น มึงมานั่งนอนกระดิกเท้ากัน บรรลุธรรมๆ

เออ! มึงบรรลุของมึงไปเถอะ พวกมึง กูไม่เกี่ยว เอาแต่หัวใจของตัว

©2026 sa-ngob.com

ถ้าหัวใจของตัวนะ ถ้ามีอำนาจวาสนาของเรา เราจะดี เราจะชั่ว เราเกิดเป็นมนุษย์เป็นอริยทรัพย์ เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา

พระพุทธศาสนา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ๆ ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย กว่าจะมีอำนาจวาสนา กว่าจิตใจจะมั่นคง ฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมาจนเป็นข้อเท็จจริงในใจของท่าน ปรารถนาโพธิสัตว์ขนสัตว์ๆ ไม่เคยต้องการอะไรเลย ต้องการหัวใจของชาวโลก หัวใจที่มันทุกข์มันยาก ไม่ต้องการไอ้เรื่องวัตถุธาตุ ไอ้เรื่องสังคม ไม่ต้องการ ต้องการหัวใจของคน

เวลาต้องการหัวใจของคนเพราะอะไร

เพราะหัวใจนั้นมีค่าที่สุด จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะมันมีชีวิตก็เพราะมีใจดวงนี้แหละ แล้วใจดวงนี้เสวยภพชาติแต่ละภพแต่ละชาติมันก็ไปแต่บุญและบาปของมัน ถ้ามันมีจริตนิสัย มันได้สร้างอำนาจวาสนา มันจะมีจริต มันจะมีนิสัยของมัน แล้วมีจริตนิสัยของมัน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง เทศนาว่าการก็เล็งญาณนะ มีวาสนาหรือไม่มีวาสนา

แต่ของเรานี่ไม่ใช่ ถ้าเหยื่อที่ไหนเยอะน่ะยิ่งดี แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ต้องการ ไม่ต้องการเหยื่อ มันจะทำให้เหยื่อนั้นต่ำต้อยไปเรื่อยๆ ต้องการหัวใจที่มีอำนาจวาสนา มีอำนาจวาสนามันไม่เชื่อมันมีหลักเกณฑ์ของมัน

©2026 sa-ngob.com

ถ้าเริ่มต้นไม่เข้าใจ ไม่รู้เห็นอะไร มันก็ไหลไปตามเขา พอมันฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา มีหลักมีเกณฑ์ขึ้นมา อ้าว! กาลามสูตรแล้ว ห้ามเชื่อๆ ไง เพราะความเชื่อไม่ใช่ความจริง ถ้าความจริงๆ อ้าว! เอาล่ะ เราได้รู้ได้เห็นแล้ว เราจะไม่ไปตามนั้น เราจะค้นคว้าหัวใจของเรานี้ไง

สิ่งที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารถนารื้อสัตว์ขนสัตว์ รื้อหัวใจของสัตว์โลก แล้วหัวใจของเราๆ เรายังโง่ โง่กับตัวเอง โง่กับกิเลส ให้กิเลสมันครอบงำ ยังอีลุ่ยฉุยแฉกไปกับเขา มีสติมีปัญญาขึ้นมาเมื่อไหร่ เราจะเอาความจริงๆ

ความจริง เห็นไหม วันนี้วันพระๆ ผู้ประเสริฐ เราประเสริฐเลอเลิศไหม เราประเสริฐ เราต้องไม่ให้กิเลสหลอกเราสิ

เราประเสริฐๆ ศึกษาปริยัติ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ รัตนตรัย ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศึกษาแล้วเข้าใจไหม ถ้าไม่เข้าใจก็วางไว้ก่อน ไม่ต้องไปตีความ มาเอาความจริงในหัวใจดวงนี้ ถ้าหัวใจดวงนี้มันเข้าใจแล้ว มันเห็นในหัวใจของมันแล้ว มันไปค้นคว้าอีก อ้าว! ทำไมคราวก่อนไม่เข้าใจใดๆ เลย พอคราวนี้ทำไมเข้าใจ

เข้าใจเพราะใจมันเป็นธรรมไง เข้าใจเพราะหัวใจไม่ให้กิเลสมันหลอก มันปลิ้นมันปล้อนไง พอมันเริ่มเข้าใจ อ้าว! หาหนทางแล้ว

แล้วหนทางนี้หาที่ใคร

©2026 sa-ngob.com

หาที่ครูบาอาจารย์ของเรา ท่านฝึกหัดปฏิบัติของท่านขึ้นมา อย่าดูถูก อย่าดูแคลนสติปัญญาที่เล็กน้อย อย่าดูถูก อย่าดูแคลนสิ่งที่เราได้สร้างสมขึ้นมา ถ้าเราดูถูกดูแคลน ใครจะสร้าง ไอ้ข้างนอกมันสัญญาอารมณ์ทั้งนั้น ไอ้ข้างนอกมันเป่าหูทั้งนั้น ไอ้ข้างนอกมันยุแยงตะแคงรั่วทั้งนั้น แล้วใครจะสร้าง

มันต้องใจเราเองเป็นผู้สร้าง ในเมื่อจิตใจมีสติมีปัญญาขึ้นมา มันฝึกหัดขึ้นมา มันเป็นตัวของมันขึ้นมา ใครเป็นคนทำ เพราะเราเป็นคนทำไง

นี่ไง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง อตฺตา หิ อตฺตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตนไง ตนคือบุคคลคนนั้น ตนคือคนนั้นมีสติมีปัญญาเข้าใจหรือไม่

ถ้ามันตั้งสติของมันขึ้นมา มันทำความสงบของใจเข้ามา มันจะเห็นตัวตนของมัน พอมันเห็นตัวตนของมัน เห็นไหม กรรมฐานเขาเริ่มต้นกันตรงนี้ เริ่มต้นตรงที่จิตมันสงบระงับเข้ามา

แล้วคิดเป็นไหม แล้วสงบแล้วจะรักษามันอย่างไร สิ่งนี้เป็นนามธรรม

ชำนาญในวสี ชำนาญในเหตุของเรา ล้มลุกคลุกคลาน ทำได้หนหนึ่ง เวลาเสื่อมไปแล้วจะเริ่มต้นจับจังหวะจะโคนอย่างไร จับจังหวะจะโคนอย่างไร เราก็ดูแลของเรา ดูแลของเรา

©2026 sa-ngob.com

ไอ้ที่มันอีลุ่ยฉุยแฉก ไอ้นั่นมันเป็นของข้างเคียง ไม่เกี่ยว เราก็ทำของเราไป มีอำนาจวาสนามากน้อยขนาดไหน รักษาของเราๆ

นี่ไง ปฏิปทาธุดงคกรรมฐานไง พุทโธทั้งวันทั้งคืน พุทโธตลอดเวลา ครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมๆ มา หลวงปู่ขาว หลวงปู่ชอบ หลวงปู่ฝั้น ครูบาอาจารย์ของเราทำมาอย่างนี้ทั้งนั้น ถ้าครูบาอาจารย์ไม่ทำมาอย่างนี้ ท่านจะสอนอย่างนี้ได้อย่างไร ครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมท่านสอนอย่างนี้ ท่านไม่สอนอย่างอื่นหรอก

ไอ้สอนอย่างอื่นน่ะ มันจะเอาผลตอบแทนโดยที่ไม่มีเหตุจินตนาการไป พวกเรา พวกเราคิดกันอย่างนี้ พวกเราอารมณ์อย่างนี้

ไอ้คนภาวนาเป็นฟังแล้วเศร้า คือคนไม่มีเหตุ คนไม่มีผลงาน คนไม่ได้ทำงาน มันจะเอาผลตอบแทนมาจากไหน

ชาวไร่ชาวนาของเขา เขาตรากตรำของเขา เขาทำไร่ไถนาของเขา เขาก็ได้ผลตอบแทนของเขา ถ้าฝนฟ้าตกต้องตามฤดูกาล ฝนฟ้าไม่ตกต้องตามฤดูกาล ทำลงไปแล้วได้แต่ฟางข้าว ได้แต่หญ้า ไม่ได้ผลตอบแทนเลย นั่นทำถูกต้องชอบธรรมนะ

แล้วไอ้คนที่มันไม่มีนา ไม่มีข้าว มันว่ามันเป็นชาวนาที่ยิ่งใหญ่ เวลาถึงเวลามันจะเอาข้าว มันก็ไปเอาข้าวที่เซเว่นนู่นน่ะ มันก็ไปซื้อเอาง่ายด้วย ไม่ต้องมีลงเหงื่อลงแรง มีแบงก์ไปแลกมาก็พอ

นี่มันคิดของมันไป แต่ความจริงมันไม่มี

©2026 sa-ngob.com

ความจริง เราสมบุกสมบันของเรา เราทำของเราไง ผู้ประเสริฐ เราต้องมีศีลมีสัตย์ สัจจะนี่สำคัญ ตั้งใจทำสิ่งใด พยายามทำสิ่งนั้น มันไม่ได้ก็ล้มลุกคลุกคลานไป

นี่ไง ในสมัยพุทธกาล สิ่งที่พระเดินจงกรม เดินจงกรมจนฝ่าเท้าแตก เลือดนองไปหมดเลย ไม่ได้ กลิ้งไป นี่เขาทำกันขนาดนั้นน่ะ

ไอ้เราเห็นแล้วแหยงหมดน่ะ ไอ้นั่นมันเรื่องของอัตตกิลมถานุโยค ไอ้เรื่องของคนโง่ ไอ้เราเป็นคนที่ฉลาด

ไอ้คนลาดมันไม่เคยคิดอะไรเลยนะ มันไปโกงเขา ลิขสิทธิ์ของคนอื่นมันไปกว้านมาเป็นของมันหมดน่ะ แต่คนที่เขามีศีลมีธรรมเขาไม่ทำ เขาทดสอบของเขา เขาทดลองของเขา เขาพยายามทำของเขา จะได้มากได้น้อยก็เป็นสมบัติของเรา

พระสารีบุตรไม่เชื่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเลย เพราะเราทำแล้วเป็นของเราไง ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

แล้วเราศึกษานี่ เราศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งนั้น ไม่ใช่ของมึง มึงไปจดเอาแค่ทฤษฎี แค่วิธีการมาเท่านั้น แล้วมึงจะทำอย่างไรให้มันเป็นขึ้นมา ไปศึกษามาก็แทบจะไม่เชื่ออยู่แล้ว แล้วจะมาทำ ทำได้อย่างไร มรรคผลมันไม่มี ทำไปให้เหนื่อยเปล่า สู้เอาสิ่งนั้นมาอ้างมาอิงร้อยแปดพันเก้า แล้วไม่มีสิ่งใดเป็นชิ้นเป็นอันเลย

©2026 sa-ngob.com

วันพระ เราต้องซื่อสัตย์ เราต้องมีสัจจะ อะไรไม่รู้ เราก็จะศึกษาให้มันรู้ ศึกษานั่นคือวิชาการ แล้วถ้ามันรู้จริงขึ้นมา มันเป็นปัจจัตตัง สันทิฏฐิโกในหัวใจของตน ถ้าประเสริฐ ให้ประเสริฐที่เรานี้

เราเป็นชาวพุทธ พระพุทธศาสนามีเปลือก มีแก่น มีกระพี้ เราจะเป็นส่วนไหนล่ะ เปลือกของมัน ใครก็มาขูดมาลอกอยู่อย่างนั้นน่ะ ถ้าแก่นของมัน ใครมาทำอะไรเราไม่ได้ เรามีกระพี้ มีเปลือกคุ้มครองอยู่ คุ้มครองด้วยสติด้วยปัญญาของตน

เราไม่ไปตื่นเต้นเห่อเหิมทะเยอทะยานไปกับใคร เราจะหาพุทธะของเราเอง เราจะหาจิตดวงนี้ เราจะฝึกหัดจิตดวงนี้ เราจะพัฒนาจิตดวงนี้

หลวงตาพระมหาบัวท่านสิ้นกิเลสไง พระหนุ่มๆ องค์หนึ่งกราบพระพุทธเจ้าแล้วกราบพระพุทธเจ้าอีก ทั้งๆ ที่หาจิตดวงนี้ แต่พอมันเป็นจริงเป็นจังขึ้นมาไง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ารู้ได้อย่างไร รู้ได้อย่างไร เพราะกว่าตัวเองจะรู้เกือบเป็นเกือบตาย ถ้ารู้แล้วนะ เราจะประพฤติปฏิบัติเพื่อหัวใจดวงนี้ เพื่อหัวใจของตน เอวัง

©2026 sa-ngob.com